

בְּנֵי־יִהוּ, וַהֲוּוּ כַּמָּה בְּיִשְׂרָאֵל דְּחֻשְׁרֵינָן לְאַנְתְּתֵי־הוּ בְּדָא

אלא באמת שכאן סוד הדבר היה על המים וזהו הניסיון שניסה הקב"ה את ישראל מאחר

שהמצריים היו אומרים שבניהם של ישראל נולדו מהם ומשום כך היו כמה מבני ישראל

שחשדו בנשותיהם בדבר זה. עַד דְּקַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא מְטָא לִזְנוּ

לְהֵאֵי אַתָּר, וּבְעֵי לְמַבְדֵּק לִזְנוּ, מַה פְּתִיב וַיִּבְאוּ מִרְתָּה

וְגו'. וַיִּצְעַק אֶל יְהוָה וְגו' אָמַר קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא לְמִשָּׁה,

מִשָּׁה מַה אֶתְּ בְּעֵי עד שבא הקב"ה והביא אותם אל המקום הזה שנקרא מרה

ובהם הוא רצה לבדוק אותם כמו שבודקים את הסוטה במים המאררים, ומשום כך מה כתוב

אח"כ ויבואו מרתה וגו' ויצעק אל ה' דהיינו שאז אמר הקב"ה למשה, משה מה אתה רוצה

ומדוע אתה צועק על מרירות המים, הָא כַּמָּה חֲבִילִין קַיִמִין גַּבֵּי־כּוּ

הָכָא, וְאַנָּא בְּעֵינָא לְמַבְדֵּק הָכָא נְשִׁי־הוּן דְּיִשְׂרָאֵל הרי כמה

חבורות של מקטרגים עומדים עליכם בכדי לקטרג עליכם כאן על שאינכם ראויים להשראת

השכינה ומשום כך אני רוצה לבדוק כאן את נשותיהם של ישראל, פְּתוּב שְׁמָא

קְדִישָׁא, וְרַמֵּי לְמִיָּא, וַיִּבְדְּקוּן פְּלִהוּן, נְשִׁי וְגוּבְרִין, וְלֹא

יִשְׁתַּאֲר לְעִזוּ עַל בְּנֵי. וְעַד דְּיִבְדְּקוּן פְּלִהוּן הָכָא, לֹא

אַשְׁרֵי שְׁמֵי עֲלִיָּהוּ ולכן תכתוב את שמי הקדוש ותשליך אותו אל המים בכדי

שימחק השם על המים כענין מי סוטה, וכאשר ישתו עם ישראל את המים בזה הם יבדקו

כל ישראל גברים ונשים ועי"כ לא ישאר עוד לעז על בני כי עד שיבדקו כל ישראל כאן אני

לא אשרה את שמי עליהם, מִיָּד וַיִּזְרְהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמַּיִם,

דָּא שְׁמָא קַדִּישָׁא, הָהוּא דְהָוָה כּוּתֵב כְּהִנָּא לְמַבְדֵּק
 נְשִׂיהוֹן דְיִשְׂרָאֵל, כְּדִין, שָׁם שָׁם לֹא חֵק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם
 נִסְדָּהוּ מִיד 'וַיּוֹרֶהוּ ה' וַיִּשְׁלַךְ עַל הַמִּים' וְהַעֵץ הַזֶּה הִיָּה הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ [קַעוּז] כְּאוֹתוֹ הַשֵּׁם
 שְׁהִיָּה כּוּתֵב הַכֵּהן בְּכַדִּי לְבַדּוֹק עַל יְדוֹ אֵת נְשׁוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּמִשׁוֹם כֵּךְ כְּתוּב 'שָׁם שָׁם
 לֹא חֵק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסְדָּהוּ' כִּי בִזָּה הִקְבִּ"ה בְּדַק אֵת יִשְׂרָאֵל כְּבַדִּיקַת הַסּוּטָה.

וְאֵי תִימָא נְשִׂיהוֹן דְיִשְׂרָאֵל יָאוּת, אֵינּוֹן אִמָּאֵי וְאִם תֹּאמַר
 שְׁבַשְׁלָמָא מוּבָן וַיִּפָּה לְמָה הִיוּ צְרִיכִים לְבַדּוֹק אֵת נְשׁוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל אוֹלָם מִדּוּעַ
 הוּצָרָךְ לְבַדּוֹק גַּם אֵת זְכָרֵי יִשְׂרָאֵל. אֵלָּא אוּף אֵינּוֹן בְּעֵינֵין, דְלֹא
 אִסְתָּאֲבוּ בְנְשִׂיהוֹן דְּמִצְרָאֵי אֵלָּא אֵת זְכָרֵי יִשְׂרָאֵל הִיוּ בּוֹדְקִים אִם הֵם לֹא
 נִטְמָאוּ בְנִשׁוֹת מִצְרַיִם וּלְכֵן ע"י שְׁתֵּית מִי מֵרָה נּוֹדַע שְׁהֵם הִיוּ כְּשֵׁרִים וּמִשׁוֹם כֵּךְ הֵם זָכוּ
 לְהַשְׁרַאת הַשְׂכִּינָה. וְנְשִׂיהוֹן דְיִשְׂרָאֵל לֹא אִסְתָּאֲבוּ בְּמִצְרָאֵי,
 כָּל אֵינּוֹן שְׁנִין דְהָווּ בִּינֵיהוּ, וּפְלָחוּ נְפָקוּ גּוּבְרִין
 וְנוֹקְבִין זָכָאִין, וְאַשְׁתַּכְּחוּ זְרָעָא דְיִשְׂרָאֵל קַדִּישִׁין,
 זָכָאִין וּבִאֲמַת כָּל נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לֹא נִטְמָאוּ בְּמִצְרַיִם כָּל אוֹתָם הַשְּׁנַיִם שְׁהֵם הִיוּ בְּשִׁיעֵבוֹד
 בְּיַנְיָהֶם וְכוּלָם יִצְאוּ כְּשֵׁרִים בֵּין גְּבָרִים וּבֵין הַנְּשִׁים כִּי בִאֲמַת כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל נִמְצְאוּ כְּשֵׁרִים

אור הרשב"י

שְׁלוּשִׁים וּבִיחַד הֵם שְׁשִׁים וּבִסְה"כ יֵשׁ מֵאָה
 וְשְׁשִׁים כְּמִנִּין עֵץ (אור הַחֲמָה בְּשֵׁם מֵהַרְח"ו,
 מְק"מ).

[קַעוּז] דְהֵינּוּ שְׁשִׁים הוּי"ה הוּא כְּמִנּוּ עֵץ כִּי י'
 פְּעָמִים ה' הוּא חֲמִישִׁים וּכְן לְהַפֵּךְ ה' פְּעָמִים י'
 הוּא חֲמִישִׁים וּבִיחַד הֵם מֵאָה וּכְן ו' פְּעָמִים ה'
 הוּא שְׁלוּשִׁים וּכְן לְהַפֵּךְ ה' פְּעָמִים ו' הוּא

הַלִּימוֹד הַיּוֹמִי

לע"נ חכם אברהם הכהן בן מוזל טוב זצ"ל

וטהורים [קעח], בְּדִין (דף קכ"ה ע"א) קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁרִי שְׁמִיָּה
 בֵּינֵיהוּ וּלְכֵן הִקְבִּ"ה הִשְׁרָה אֶת שְׁמוֹ בִּינֵיהֶם, וְעַל דָּא עַל מִיָּא וְדָאִי,
 שָׁם שָׁם לֹא חָק וּמְשַׁפֵּט וְשָׁם נִסְחָהוּ אוּף הָכָא, בְּמִיָּא
 בְּדִיק פִּהְנָא לְאַתָּתָא, וּבְשִׁמְא קְדִישָׁא וּלְכֵן וְדָאִי נֵאמַר בְּמִי הִמְרָה
 שֵׁם לֹא וְגו' כִּי נִבְדְּקוּ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ כֵּאֵן בְּפִרְשֵׁת סוּטָה שֶׁהִכְהֵן הִיָּה בּוֹדֵק אֶת הָאִשָּׁה ע"י

השם הקדוש שהיה נמחה במים.

הכל נברא מהעפר מהמלכות ולכן הסוטה שפגמה במלכות היא נפרעת
 ממנה

וּמִן הָעֶפֶר אֲשֶׁר יְהִיָּה בְּקִרְקַע הַפּוֹשֵׁפִין. (במדבר ה) מֵאֵן
 הָעֶפֶר וּמִשִּׁיב וּמִן הָעֶפֶר וְגו' קִשָּׁה מֵהוּ סוּד הָעֶפֶר הֵהוּא. הָא תַּנִּינִין,

אור הרשב"י

יוצא מביתו שאל אותה שמה נגע כך אמרה לו
 הן וסבורה אני שאתה הוא, כיון שידע הנוגש
 שהרגיש בו החזירו לעבודת הפרך והיה מכה
 אותו ומבקש להרגו, והיה משה רואה אותו
 ומביט בו וראה ברוח הקודש מה שעשה בבית
 וראה מה שעתיד לעשות לו בשדה, אמר ודאי
 זה חייב מיתה, כמו שכתוב (ויקרא כד) ומכה
 אדם יומת, ולא עוד אלא שבא על אשתו של
 דתן על כך חייב הריגה, שנא' (שם ויקרא כ)
 מות יומת הנואף והינואפת, והיינו דכתיב ויפן
 כה וכה וְגו', ראה מה עשה לו בבית ומה עשה
 לו בשדה.

[קעח] כדאיתא במדרש בשמות רבה ומנין
 שלא נחשדו על הערוה שהרי אחת היתה
 ופרסמה הכתוב שנאמר (ויקרא כד) ושם אמו
 שלומית בת דברי וגו', אמרו רז"ל נוגשים היו
 מן המצריים ושוטרים מישראל, נוגש ממונה על
 עשרה שוטרים, שוטר ממונה על עשרה
 מישראל, והיו הנוגשים הולכים לבתי השוטרים
 בהשכמה להוציאן למלאכתן לקריאת הגבר,
 פעם אחת הלך נוגש מצרי אצל שוטר ישראל
 ונתן עיניו באשתו שהיתה יפת תואר בלי מום,
 עמד לשעת קריאת הגבר והוציאנו מביתו וחזר
 המצרי ובא על אשתו והיתה סבורה שהוא
 בעלה ונתעברה ממנו, חזר בעלה ומצא המצרי

הלימוד היומי

לע"נ חכם אברהם הכהן בן מזל טוב זצ"ל

כְּתִיב (קהלת ג) **הַכֹּל הָיָה מִן הָעֶפֶר וְהַכֹּל שָׁב אֶל הָעֶפֶר**
הַכֹּל הָיָה מִן הָעֶפֶר, אִפִּילוּ גִלְגָּל חֲמָה, כָּל שֹׁפֵן בֶּר נֶשׁ
דְּאִשְׁתְּכֹחוּ מִיָּה אלא כבר למדנו על מש"כ הכל היה מן העפר וגו' שאפילו גלגל
חמה נברא מהעפר [קנטט] וכ"ש בני האדם שנמצאו ונבראו מהעפר, וסוד העפר הוא המלכות
ומשום כך הסוטה שפגמה במלכות אז זאת העפר שהיא המלכות היא תפרע ממנה.

הכהן היה נותן את העפר של כוחות הדין אל המים

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֱלוֹ כְּתִיב וּמִן הָעֶפֶר וְלֹא יִתִּיר, הַוִּינָא
אָמַר הֲבִי. אָבֵל פִּיּוֹן דְּכְתִיב וּמִן הָעֶפֶר אֲשֶׁר
יְהִי בְּקִרְקַע הַמְּשֻׁכָּן, מִשְׁמַע דְּאַחֲרָא הוּא אולם רבי יוסי אומר
שאם היה כתוב ומן העפר יקח הכהן ולא יותר הייתי אומר כדברך רבי אלעזר, אמנם מכיוון
שכתוב 'ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן' משמע שהוא עפר אחר והוא לא רומז אל
המלכות. **אֵלָא כְּתִיב (ישעיה מא) יִתֵּן פֶּעֶפֶר חֲרָבוֹ, אֵלֵין**
מְאִירֵהוֹן דְּקִיסְטִין וּבְלִיסְטְרָאִין, מְאִירֵי דְדִינָא קְשִׁיא ולכן

אור הרשב"י

ברייתו אלא מן הארץ, כך כל מה שיש בשמים
ובארץ אין ברייתו אלא מן הארץ, רבי יודן
מיייתי ליה מהכא (קהלת ג) הכל הולך אל מקום
אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר,
רב נחמן אמר אפילו גלגל חמה שנא' (איוב ט)
האומר להרס ולא יורת.

[קנטט] כדאיתא בכראשית רבה פרשת
בראשית פרשה יב סימן יא ר' הונא בשם ר'
יוסף אמר כל מה שיש בשמים ובארץ אין
ברייתן אלא מן הארץ הה"ד (ישעיה נה) כי
כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים וגו', מה
הגשם אף על פי שירידתו מן השמים אין

הלימוד היומני

לע"נ חכם אברהם הכהן בן מזל טוב זצ"ל